

Deze gelegenheidsuitgave van de v.z.w. Basiel De Craene,  
Hammeken 23, 9850 Merendree (Nevele) bevat de bekroningen van  
de poëziewedstrijden uitgeschreven bij gelegenheid van  
de Basiel De Craene-poëziedag  
van 29 augustus 2009 te Merendree.

SECRETARIAAT: HEISTE 46, 9850 LANDEGEM-NEVELE



De Poëzieprijs Merendree 2009

**Inge Boulonois, Heerhugowaard (NL)**

*3 GEDICHTEN UIT HAAR BUNDEL "DICHTKUNST"*

## WATERVAL 1961 M.C. ESCHER

Water stroomt hier niet en wel.  
Gerimpeld klimt het opwaarts,  
versplinterd stort het neer terwijl  
de loop de zwaartekracht vernachelt,  
het rad der roerloosheid verdraait.  
Spiegelen en glanzen doet het  
niet. Geen golf verdwijnt, geen  
drup verdampt. Ondanks verval  
verglijdt geen fractie tijd. Intussen  
blijft het klotsen, kabbelen en ruisen  
in je verbeelding. En net zo echt  
is dat geklater als het water diep -

## PANAMARENKO

Een dichterlijke gissing over het verlies van een verlangen

Omdat niets geestdodender is dan zich steeds  
maar in het zware zelf te wentelen, laat het  
hem niet. Wil hij op eigen kracht. Verdiept zich  
in wat van nature vliegt. Groeit op het land  
zijn wiekenpark van sits en zij. Jaar in jaar uit  
reikhalst hij naar aankomst in de lucht.  
Met de dag weegt onmacht zwaarder.  
Wordt ondraaglijk. Dan pas komen lef en  
overgave van de grond, loeihard rukkend  
aan zijn verlangen. Dat ten slotte los scheurt.  
Opstijgt. Wegvliegt. En hem achterlaat  
met een heldere kijk op de innerlijke leegte  
waarvan geen mens ooit helemaal geneest -

## KLEURIMPRESSIES

### WIT

Het wit van niet begonnen werk,  
van niks, de ongevormde overgave  
aan je ogen, nog in- en op te vullen  
tijd. Zo pril dat je er amper op durft  
komen, dat het je doet aarzelen zo stil.  
Wit koestert al zijn mogelijkheden.  
Je wacht met ingehouden adem  
op een of ander aanzijn alsof  
jijzelf daardoor ook pas onstaat-

Genomineerd voor de  
Poëzieprijs Merendree 2009  
**Annemie Deckmyn, Gent**

## VOORBIJ

Jong als een maandag  
waren we, en welbespraakt.  
Vanuit wijdopen ramen  
wuijden we de dagen  
uitbundig tegemoet.

Ik hoor je vandaag komen.  
Je sluit de deuren af,  
morrelt aan een slot  
dat tegenwringt en knarst.

Zwijgend kom ik naast je staan.  
Ontdoe je van je jas en jaren,  
zie wat er echt toe doet.

Genomineerd voor de  
Poëzieprijs Merendree 2009

**Karin Déé, Mechelen**

## ZACHTMOEDIG PLOOIEN

Kleed me uit en leg je  
armen en benen rondom bloot.

Vang mijn slaapdagen  
en neem mijn dromen mee

uit eten. Voel hoe mijn vinnen  
en schubben groeien aan mijn lijf,

hoe in het water mijn huid  
doorzichtiger dan het zonlicht

onder je vlamme kus  
plooit en plooit en plooit

Genomineerd voor de  
Poëzieprijs Merendree 2009

**Rik Dereeper, Rollegem**

## DAGTAAK

Boerenmeisjes spelen toekomst,  
proppen hooi onder hun truien.  
Terwijl het wulpse grapjes gonst,  
loopt de stalknecht mest te kruien.

Noen. Hij slurpt, bespiedt hun benen;  
nog nooit was de soep zo pikant.  
's Avonds trekt de knecht de spenen,  
zet fluks de melkweg naar zijn hand.

Dan slaapt het erf, de poort is dicht.  
Het binnenhof is zonder licht.  
Hij vindt de vliering op de tast  
en kust haar in het hooi. Droomt vast.

Genomineerd voor de  
Poëzieprijs Merendree 2009  
**Diana Freys, Diskmuide**

## COMPIÈGNE, GEVANGEN

Lang kon ik niet in de luwte staan.  
Gloeiend, vonkend, hemelse gloed in mijn hoofd.  
De winter dooft naar maart. Is vrede een bonus  
van het zwaard? Bourgogne bijt in mijn kuit.  
Stemmen op de weg naar Melun. Cathérine.  
Marguerite. *Vóór midzomer word ik gevangen.*  
In Lagny leggen ze een zuigeling in mijn armen.  
Dood, zeggen ze. Hij ademt tóch, krijgt een naam.  
Sterft dan naar de Hemel toe.  
Dat het een wonder was? Ach, het gebeurde.  
Mei. Soissons. Er is geen eten meer, geen leger.

Lang kon ik niet in de luwte staan.  
Gloeiend, vonkend, hemelse gloed in mijn hoofd.  
De bossen van Compiègne blauw van hyacinten.  
Klokgelui. Geroffel van vaandels. Mijn felle paard,  
we rijden weer. Goud en purper mijn jas: hier ben ik!  
De schok. Afgesneden. Ingesloten. Vastgezogen in  
moerassig vaderland. Bij mijn jas gegrepen.  
Van mijn paard getrokken. Opgesloten in Beaulieu.  
Bourgogne komt zich aan mij vergapen.  
In mijn wapenrusting doven de sintels.  
Ik wordt schroot.

Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal 2009

**Annemie Deckmyn, Gent**

**UW WOORD IS EEN LAMP ...**

**(BIJ PSALM 119/105)**

De aardschok was voorzien. We bleven  
op de breuklijn leven alsof Uw Woord  
er niets toe doet. Geen seismograaf  
voorspelt het beven van het bloed.

Geteisterd zijn. Het donkert waar we wonen.  
Dit is ons stenen bed. Elk spoor onder puin  
loopt in de stilte bijster. Delf dieper en voorzichtig.  
Licht valt onverhoeds naar binnen: We zijn gered.

Genomineerd voor  
de Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal 2009

**Walter Ceuppens, Ramellies**

## IEMAND ALS EEN MENSENZOON

« Aggiornamento », zei de wijze man en wij  
we waren jonge veulens, springend, dansend,  
rollend, brandend, af en aan als noordzeegolven  
in de strakke zoute wind van al die jaren.

Kon niet, mocht niet doorgaan, wijs was dwaas, maar  
nu ligt d'oude zondagstraat verlaten en ge-  
implodeerd, met hier en ginder nog een klaproos,  
zielsverloren late bloei. Misschien komt iemand

als een Mensenzoon, de lange, hoge trappen af,  
grijpt me, glimlacht breed, omhelst me, kust me vrede,  
trekt me van mijn werk vandaan en draagt me,

stuwt me, noemt mijn naam. Verliefde verzen hoor ik,  
ogen lichten, woorden stralen. Voel mijn handen,  
tast je adem, springend, dansend, lieve Mensenzoon!

Genomineerd voor  
de Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal 2009

**Hans Devroe, Leuven**

Wanneer Gij komt

geen mensenhagen  
geen trompetten  
geen vlag die danst.

Wanner Gij komt

wordt stilte stiller  
het licht lichter  
een vaasje glanst.

Genomineerd voor  
de Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal 2009

**Hans Dingemanse, Goes (NL)**

## NAAR EMMAUS EN TERUG

We wisten geen weg meer  
behalve de weg terug naar huis  
waar duisternis wachtte en leegte.

Toen we tenslotte maar gingen, was  
daar die ander die wilde ingelicht  
over de dingen die in de stad eergisteren

plaats hadden gehad. Ik kreeg te  
laat in de gaten dat hij veel meer wist  
dan wij, zoals ik ook achteraf pas

bemerkte dat hij ons hart in brand  
had gezet. Enfin, de dag was gedaald  
we vroegen hem binnen, daar sprak

hij tot ons, brak ons als brood en sloot  
onze ogen voorgoed voor wat ons  
verblindde. We vonden de weg terug

en we zullen de weg blijven vinden.

Genomineerd voor  
de Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal 2009  
**Marleen Van Nijverseel, Asse**

## PSALM ONDERWEG

Uw woord zet mij op weg , mijn Heer,  
mijn hart vervuld van hoop.  
Langs de flanken van de bergen  
klinkt een lied van troost  
waar ik in hun schaduw loop.

Ze tonen hoe U naast me staat  
hemel en aarde met Uw kracht omringt,  
waakzaam en dichtbij,  
om elke voet die wankelt  
te steunen in zijn stap  
waar hij geen grond meer vindt.

Zwart en wit, zo draait de wereld  
langs het licht van zon en maan  
maar zelfs in de diepste donker,  
van elke gloed verstoken,  
zal Uw oog nooit slapengaan.

Een thuis bent U voor onze ziel  
met balsem en geborgenheid,  
bron en brood voor onderweg,  
stroom van liefde ons gegeven,  
nu en tot in eeuwigheid.

*(naar psalm 119 en 121)*

Basiel De Craene-prijs  
voor debutanten 2009  
**Erna Schelstraete, Lede**

## REPORTAGES

### I. LE CHOIX DE JEAN\*

dat hij zo graag leefde, zei hij, dat hij daarom koos  
om dood te gaan, nu het nog op inslapen kon lijken:  
zo gewoon, zo doodgewoon als twintigduizend keer ervóór.

dat hij de bom te vlug af wou zijn, zei hij,  
de splinterbom die op scherp stond in zijn kop:  
zonder terugkeer zou het slagveld zijn.

dat hij de liefde had gekend, zei hij,  
waarop dan nog wachten? hij dronk de beker  
en liet al het verlangen achter.

*\* Gebaseerd op een documentaire over de  
begeleide zelfmoord van Jean Aebischer, januari 2007*

## 2. ONTVOERD\*\*

de witte stoel in de witte kamer,  
de grauwe matras. vijfmaal één pas,  
heen en weer, duizend keer.  
geen pen, geen boek, geen bril.  
een wóórd is alles wat ik wil

ik ijsbeer in de witte hitte  
buiten strijkt de zwarte vogel neer,  
honderdveertien keer. waar ben ik?  
ik ben dood, zo wordt gezegd,  
onthoofd misschien. mijn haar  
tastbaar op mijn geschoren hoofd  
fluistert rappend dat ik leef  
het kraaienoog haakt in het mijne  
ik ben vleugellam en leeg

de camera beloert mij grimmig  
ik zeg de woorden die zij denken  
(ook wiens valse brood met eet, diens  
woord men, onvrijwillig, spreekt)  
vader, moeder, kijk, ik lieg!  
het gitzwart vogeloog, bol  
als een lachspiegel, pikt mijn leugens  
de wereld hangt aan mij,  
krom en uitver groot

krassend vliegt de vogel weg  
ik blijf vergeten achter

*\*\* Gebaseerd op de 114 dagen lange ontvoering van de  
Britse BBC-journalist Alan Johnston in de Gazastrook  
(van 12 maart 2007 tot 4 juli 2007), november 2007.*

## 2. HET OOGKAMP \*\*\*

nu we hierboven zijn is er geen weg voor wielen  
het dak van de aarde wil enkel voeten dragen,  
alsof traagheid moet om te genezen, alsof  
langzaam wachten op vrouwenhanden  
dode ogen opent, als een geboorte

ik droeg haar op mijn rug naar hier,  
vier dagen tot aan dit kamp  
de bergen schuurden, sneden mijn voeten,  
doornen beten, maar zij woog licht  
als een engel op mijn schouders

ze wil onze buffels weer zien, dokter  
ons huis in de blinde sneeuw  
als in haar herinnering. niet mij,  
mij ziet ze in het donker,  
ik woon zichtbaar in haar

het mirakel gebeurde, niemand riep  
iemand zei zacht: na vier jaar in de zwarte kamer  
van mijn hoofd zie ik sneeuw door het raam  
ergens lichtte in een geplooid gezicht  
een glimlach kapotte tanden op, ongelovig

morgen stappen we naar huis, dokter  
ze zal naast me lopen en de wolken tellen  
in de blinde sneeuw zal ons huis zich tonen,  
wit als het haar op mijn oude hoofd  
dat ze niet meer herkende

\*\*\* *Gebaseerd op een documentaire over de Nederlandse oogarts  
Margreet Hogeweg en haar werk in Nepal, april 2008.*

Genomineerd voor de  
Basiel De Craene-prijs voor debutanten 2009  
**Rob Boudestein, Hollandscheveld (NL)**

## KASTEELTUIN

Alleen de klimop belegert de donjon.  
Een compagnie bedrukte overalls  
(met [www.tuintotaal.com](http://www.tuintotaal.com))  
voert lusteloos met hark en schoffel kruistocht.  
Op het toernooiveld bloeien parasols.  
Een witgekopte golf rekt in de lushof  
zich zomerlomig uit over het rol-  
stoelvriendelijke pad. Langs gele bordjes:  
gevlekte orchis, wolfskers, ossetong,  
scharlei ... Vergeefs zoek ik de riddersporen.

Genomineerd voor de  
Basiel De Craene-prijs voor debutanten 2009

**Rik Dereeper, Rollegem**

## BASTOGNE I

Stilte is een bloedspoor in verdachte sneeuw  
is een ijzig kerstkoor zonder stemgeluid  
is lawaai van oorlog uit een oude eeuw  
is de pijn verbijten in bevroren fruit

zoals de wind te zien is aan een boom  
zo laat een nachtuil hier de stilte horen  
als hulpgeroep dat wegsterft in een droom  
als stilgevallen klokken in een toren.

Genomineerd voor de  
Basiel De Craene-prijs voor debutanten 2009  
**Piet Deryckere, Bellingen**

## IJSBREKERS OP DE NEVA

met twee scheuren ze open wat gedicht  
tot mozaïekstukken van drijvend ijs  
op de gebroken rivier waar tijd  
weer stroomt in de middengeul en  
woorden varen boven rompen staal

de vodka binnen handbereik  
laat stamelen toe en zangen van matrozen  
ondanks de ijzeren koude, hun luide taal  
in mist, verlangen ze naar klaarte  
en spatten van open water.

Genomineerd voor de  
Basiel De Craene-prijs voor debutanten 2009  
**Veerle Neyens, Aartrijke**

## OP DE DIJK

Helder brengt de verreijker de verte dichterbij  
maar het binnenland blijft onbereikbaar.  
Een leger ligt op de loer aan vereelde grenzen  
en door je pupillen blikt een naamloze vijand  
inktzwart de wereld in. Zijn terrein wordt wijder  
met het verstrijken van het laatste licht. Zoals nu.

Onheilspellend vertelt zijn stem verhaaltjes  
tegen het slapengaan en valt binnenuit  
je netvlies met wrede taferelen aan.  
Hij legt oppervlaktetspanning uit. Een regel  
waardoor water heel wetmatig een blinkende  
bel vormt, om beter te kunnen overlopen.

Daarom zoeken je ogen koortsig naar  
de lijn die hier van ergens anders scheidt.  
Om vanaf de horizon een postkaart op te sturen  
naar de herinnering aan wat dan buitenland is.



*Poëzie, sprong in het oneindige*

## **Vorige laureaten**

### **Poëzieprijs Merendree**

- 1993 Krist Biebauw, Gent
- 1995 Mark Naessens, Kessel-lo
- 1997 Reine Wellens, Haasrode
- 1999 Paul Rigolle, Wingene
- 2001 Mark Meekers, Heverlee
- 2003 Frank Pollet, Sinaai-Waas
- 2005 Piet Clauwaert, Meulebeke
- 2007 Martin Carrette, Deinze  
Reine De Pelseneer, Pulderbos

### **Religieuze Poëzieprijs Gerolfswal**

- 2005 Diana Freys, Diksmuide-Keiem
- 2007 Annemie Deckmyn, Gent

### **Basiel de Craene-prijs**

- 1993 Reine Wellens, Haasrode
- 1995 Korneel Larnout, Geluwe
- 1997 Lieven Baeyens, Antwerpen
- 1999 Magda Casteleyn, Aarsele
- 2001 Martin Carrette, Deinze
- 2003 Chris Marmenout, Lokeren
- 2005 Eddy Vaernewyck, Sint-Martens-Latem
- 2007 Erwin Evens, Dworp

Camiel De Cocker, ereschepen van Nevele,  
Roni Ranke, voorzitter van de werkgroep,  
Herman Fierens, secretaris,  
Yvan Lauwers,  
Guido Marynissen, penningmeester ,  
Fred Van den Abeele en Paul Van Bouchaute  
vormden de werkgroep belast met de organisatie van de Poëziedag.

**De juryleden voor de prijsvragen waren:**

**Prijs Merendree:**

Herman Fierens, Erik Heyman, Frank Pollet en Herlinda Vekemans.

**Religieuze prijs Gerolfswal:**

Piet Thomas, Paul Van Bouchaute, Fred Van den Abeele,  
Eric Lauwers en Martin Carrette.

**Basiel de Craene-prijs:**

Norbert De Beule, Christina Guirlande, Stephan Soens,  
Hilde Boulanger en Els Van Thuyne.

*GUIDO MARYNISSEN STOND IN VOOR HET SECRETARIAAT.*